İyileşme Çekirdeği

Oyun Yazarı Senaryoları

Yedi tam oyun. Her biri 15 dakika. Minimum 3 bölüm. Maksimum dürüstlük.

Bu Senaryoları Nasıl Kullanılır
Her senaryo, bir Kernel toplantısının 20 dakikalık oyun yazarı bölümü için yazılmış tam bir oyundur. Senaryolar, prova yapmadan sahnelenmek üzere yazılmıştır; sahne yönergeleri basittir, diyaloglar anlaşılırdır ve roller, odadaki herkesin herhangi bir rolü oynayabileceği şekilde tasarlanmıştır.
Bunlar cilalanmış bir tiyatro değil. Bunlar yaşanmış bir iyileşme sürecidir. Performanstaki kusurlar — kaçırılan bir sahne, güldürülen bir replik, çok yakın gelmesi nedeniyle rolünden çıkan bir kişi — bunlar başarısızlık değildir. Bunlar, oyunun işlediği anlamına gelir.
Her oyunun bir değerlendirme bölümü vardır. Onu kullanın. Değerlendirme yapılmadan yapılan performans, entegrasyonu olmayan bir katarsisdir. Değerlendirme, seramiğin sırrını aldığı yerdir.

Oynat	Tema
1 — Son Konuşma	Zaman içindeki aynı kişinin iki versiyonu — gerçekleşemeyen konuşma, nihayet gerçekleşiyor
2 — İş Görüşmesi	Kimsenin hiç sormadığı sorularla ve geçmişinden referanslarla, istediğin hayat için başvurmak
3 — Seçimler Müzesi	Her eser bir karardır. Rehber, yargılamadan anlatır. Ne götüreceğinize siz karar verirsiniz.
4 — Parti	Herkes, eskiden oldukları gibi davranıyor. Bir kişi ise, olduğu gibi, yani şu anki haliyle geliyor.
5 — Devir	İki yabancı. Aynı nesne. Tamamen farklı anlamlar. Bir takas.
6 — Karar	Teknik olarak orada ama açıkça orada olmayan bir kamu avukatı eşliğinde tam bir yargılama.
7 — Mektup	Bir şeye yazıyorsunuz. O da size yanıt veriyor. Bu yanıt, beklediğiniz şey olmayabilir.

Bölüm 1

Son Konuşma

Aynı kişinin iki versiyonu; başlangıçtaki ve sonrasındaki hali, zamanın ötesinde birbirine ulaşmaya çalışıyor.

Süre	15 dakika
Parçalar	3 — GEÇMİŞTEKİ BEN, ŞİMDİKİ BEN, MADDE
Ana tema	Kimlik / dönüşüm / kendimize borçlu olduğumuz şeyler
Minimum alçı	3 — Tam gruba ölçekler

Görev	KOSKÜM / PROP	KİM OYNAMALI
Geçmişteki Ben	Yıpranmış ceket, kambur duruş, huzursuz eller	Kendinde erken dönem kullanım belirtilerini fark eden biri — veya naifliği dürüstlükle birleştirebilen biri.
Kendine	Aynı ceket farklı giyildi — dik, kollar katlanmış, eller hareketsiz	İyileşme sürecinde olan ve aynı anda iki farklı duygusal durumu yaşayabilen birey.
MADDE	Bir şey taşıyordu — bir şişe, bir çanta, bir kutu. Asla yere bırakmıyordu.	Odadaki en özgüvenli kişi. Madde büyüleyici, korkutucu değil.

YÖNETMEN: Bu oyun, GEÇMİŞ BEN ve ŞİMDİKİ BEN'in aynı kişi tarafından canlandırılmasıyla en iyi şekilde işler; bu kişi sahnenin zıt taraflarında oturur ve konuşmak için karşıya geçer. Eğer rolleri iki kişi oynuyorsa, aynı kıyafetleri giymeliler.

BÖLÜM BİR: Her Şey Değişmeden Önce [5 dk]

SAHNE 1 Normalleşmeye Başladığı Gün [~2 dk]

[Tek bir sandalye. GEÇMİŞ BEN oturuyor. MADDE, onların arkasında, yakın ama dokunmadan duruyor. ŞİMDİKİ BEN, mekanın en uzak kenarında, izliyor.]

KENDİM: İyiyim. Bunu kayıt altına almak istiyorum. Tamamen iyiyim.

[Duraklama. MADDE yaklaşır, henüz konuşmuyor.]

GEÇMİŞ BEN: Bir sistemim var. Onu hafta sonları kullanıyorum. Bazen Perşembe günleri. Ama kurallarım var. Onları yazdım.

SELF NOW: Onları yazdın ve sonra kağıdı kaybettin.

GEÇMİŞ BEN: (Etrafa bakarak, şu anki ben'i göremiyor) Bunu kim söyledi?
[THE SUBSTANCE, SELF PAST'ın omzuna elini koyar. SELF PAST belirgin bir şekilde rahatlar.]

SUBSTANCE: Kimse. İyi durumdasın. Bunu sen söylemiştin.

KENDİM GEÇMİŞ: İyiyim.

— Tamamen gerçek gibi gelen ilk yalan —

SAHNE 2 Gerçekleşmeyen Konuşma [~3 dk]

BEN ŞİMDİ, BEN GEÇMİŞ'e doğru ilerler. Neredeyse dokunuyorlar. MADDE aralarında hareket ediyor.

BEN ŞİMDİ: Sana bir şey söylemem gerekiyor. Bundan sonra ne olacağı hakkında.

SUBSTANCE: [Neşeyle, kendine, geçmiş zaman] Bunu duyman gerekmiyor.

İyi duyamıyorum.

Şimdi Ben: Biliyorum. O zaman da beni duyamamıştın. Yine de deniyorum.

SELF PAST: [Maddeye] Biri var mı?

SUBSTANCE: [gülümseyerek] Bu sadece gürültü. Hadi. Yapacak şeylerin var.
[GEÇMİŞ BEN durur. ŞİMDİKİ BEN'den uzaklaşarak MADDE'yi takip eder. ŞİMDİKİ BEN izler.]

KENDİN İÇİN ŞİMDİ: Yapman gereken şeyler. Sana bunları anlatmam gerekiyor.

Çok geç gelen uyarı — yoksa çok mu erken miydi?

İKİNCİ BÖLÜM: Dönüm Noktası [5 dk]

Sahne 3 Kuralların Kaybolduğu Gece [~2 dk]

Eski benlik artık açıkça tükenmiş. Öz hala orada, ancak çekici olmaktan çıkmış; artık sadece var olan, zorunlu bir durum.

GEÇMİŞ BEN: Kuralların ne olduğunu hatırlayamıyorum.

MADDE: Kurallara ihtiyacın yok. Sadece buna ihtiyacın var.

KENDİM GEÇMİŞİM: Onları yazdım.

KONU: Gerçekten yaptın mı? Yoksa sadece yazmayı mı düşündün?
[Duraklama.] Kendimin geçmişini hatırlayamıyor.

SELF NOW: [Mesafe boyunca] Üç kural. Bana üç kuralı bir kez söylemiştin. Onları hatırlıyorum.

BEN GEÇMİŞ: [Bu sefer sese doğru baktı.] Ne'ydi onlar?

ŞİMDİ BEN: Asla yalnız kalma. Öğlene kadar asla. Önemli bir şeyi ertesi güne bırakma.

SELF PAST: [sessiz] Üç tanesini de kırıyorum.

SUBSTANCE: [Sertçe] Kötü kurallardı.

— Matematik inkâr edilemez hale geldiği an —

SAHNE 4 Nihayet Gerçekleşen Sohbet [~3 dk]

Madde, sadece hafifçe geri çekiliyor. Geçmiş Ben ve Şimdiki Ben şimdi daha yakın. Neredeyse aynı alanda.

Kendine Şimdi: Sana ne yanlış yaptığını söylemek için burada değilim.

BENİM GEÇMİŞİM: O zaman burada ne işin var?

KENDİN: Sana başarabileceğini söylemek. Ve sana bunun bir bedeli olduğunu söylemek. Ve sana bunun ne kadara mal olduğunu bilmek isteyip istemediğini sormak.

SELF PAST: [uzun duraklama] Bunun bedeli ne?
[Kendisi, maddeye bakmadan ona doğru işaret etti.]

KENDİLİK ŞİMDİ: Evet. Bu kadar.

MADDE: Şu anda herhangi bir karar vermek zorunda değilsiniz.

Geçmiş Ben: [Şimdiye kadar olan benliğe] Peki ya sonrası? Sonrası bu kadar pahalı mı?

KENDİM ŞİMDİ: Burada duruyorum. Sonrası böyle görünüyor.

— Zaman Boyunca İlk Gerçek Bakış —

Üçüncü Bölüm: Öteki Taraf [5 dk]

SAHNE 5 Madde Kaybederken Ne Söylüyor [~2 dk]

Madde, Geçmiş Benliği yok sayarak, şimdiki benliğe doğru yöneliyor.

SUBSTANCE: Biliyorsun, ben burada olacağım. Onlara ne söylersen söyle. Yine de burada olacağım.

Şimdi Kendilik: Biliyorum.

MADDE: Ve bir Salı günü olacak. Belki altı ay sonra. Belki üç yıl sonra. Her şeyin yolunda gitmediği bir Salı günü olacak, ve beni hatırlayacaksın.

ÖZ ŞİMDİ: Ben de bunu biliyorum.

SUBSTANCE: [neredeyse yumuşak] Peki, bunu neden yapıyorsun?

KENDİM ŞİMDİ: Çünkü şimdi biliyorum. Eskiden tek işe yarayan şey gibi geliyordun. Şimdi ise gerçekte neye mal olduğunu biliyorum. Bunlar farklı duygular.
Madde, geçmiş benliğine bir kez daha baktı.

KONU: [KENDİNE GEÇMİŞ] Son şans.

Geçmiş Ben, Şimdiki Ben'e bakar. Madde'ye bakar. Geriye bakar.

— Tek bir anla sınırlı olmayan seçim —

SAHNE 6 Son Konuşma [~3 dk]

Geçmiş Benlik ve Şimdiki Benlik şimdi birlikte duruyor — neredeyse üst üste binmiş. Madde kenarda.

Benlik Geçmiş: Onu ne yapacağım? Kaybettiğim şeylerle. Zaman.

ŞİMDİ BEN: Onu taşıyorsun. Taşımamak bir seçenek değil. Ama hafifliyor.

GEÇMİŞ BEN: Bu iyi bir cevap değil.

ŞİMDİ BEN: Hayır. Ama gerçek olan.

BEN GEÇMİŞ: [MADDEYE] Bu doğru mu?

MADDE: [duraklama, kendisi dahil herkesi şaşırtarak] Evet. Bu doğru.

[THE SUBSTANCE, taşıdığı her şeyi yere bırakır. Oyunda ilk kez.]

[Sessizlik. Geçmiş Ben ve Şimdiki Ben birbirine bakıyor.]

KENDİMLE GEÇMİŞ: O insanlara ne söyleyebilirim ki—

SELF NOW: Bugün değil. Bugün sadece odada kalıyorsun.

GEÇMİŞ BEN: Tamam.

— Mümkün olan en küçük ilk adım —

[Işıklar kısılır veya kolaylaştırıcı çağırır: SAHNE.]

DEĞERLENDİRME SORULARI

- GEÇMİŞ BEN: Yolu değiştiremeyeceğiniz bir şeyin geleceği söylenmek nasıldı?
- ŞİMDİKİ BEN: Söylemek istediğiniz ama söyleyemediğiniz neydi?
- KONU: Bu rol hakkında sizi ne şaşırttı? Taşıdığınız şeyi bırakmak nasıl bir histi?
- İzleyiciye: Sohbet en gerçek hissettiren ne zaman oldu? Hangi anı fark ettiniz?

Oynat 2

İş Görüşmesi

İstediğiniz hayata başvurmak — gerçek mülakatlarda kimsenin hiç sormadığı sorularla.

Süre	15 dakika
Parçalar	4 — BAŞVURU SAHİBİ, GÖRÜŞMECİ, GEÇMİŞ (sahne dışı ses), GELECEK (sessiz)
Ana tema	Aspirasyon, Dürüstlük ve Özgeçmişlerde Gizlenenler
Minimum alçı	3 — tam gruba ölçekler

Rol	KOSTÜM / SAHNE MALZEMESİ	KİM OYNAMALI
BAŞVURU SAHİBİ	Günlük kıyafetlerin ötesinde akıllı giysiler — görünür bir çaba.	Herkes için — bu rol duygusal bir çaba gerektirir, ancak daha önce oyunculuk tecrübesi şart değildir.
Mülakatçı	Dosya panosu veya not defteri. Sürekli ondan okur ve notlar alır.	Hem profesyonel hem de acımasız olabilen biri — bir Savaşçı bunu genellikle çok iyi yapar
GEÇMİŞ	Kostüm yok. Sahne dışında veya perde arkasında bulunur. Yalnızca ses.	Güçlü bir sesi ve zor şeyleri açıkça söyleme cesareti olan biri
GELECEK	Geçmiş'in karşısında oturur. Boyunca sessiz. Yalnızca tepki verir. Sözsüz.	Sadece yüz ifadesi ve vücut diliyle iletişim kurabilen bir kişi

YÖNETMEN: Görüşmecinin görevi, gerçek hayatın asla doğrudan sormadığı ama her zaman cevap vermeyi gerektiren soruları sormaktır. Onlar zalim değil — onlar kesin. Bir fark var. GELECEK her şeyi izler ve yalnızca yüzü ve bedeniyle yanıt verir — hiçbir zaman sözlerle. GEÇMİŞ, yalnızca doğrudan hitap edildiğinde veya BAŞVURU SAHİBİ yalan söylemek üzereyken konuşur.

BÖLÜM BİR: Giriş [4 dk]

SAHNE 1 Kendinizi Tanıtın [~2 dk]

[Bir ofis. İki koltuk. GÖRÜŞMECİ oturmuş, klipboard'u hazır. ADAY içeri girer. GELECEK zaten odada, bir köşede oturuyor, izliyor. ADAY, başlangıçta GELECEK'i fark etmez.]

Lütfen oturun. Geldiğiniz için teşekkür ederim.

BAŞVURU SAHİBİ: Beni gördüğünüz için teşekkür ederim.

GÖRÜŞME YAPAN: Elbette. Peki, kendinizden bahseder misiniz?

ADAY: [hazırlanmış cevap] Ben çok çalışkanım, dayanıklıyım, ben... [GELECEĞİN izlediğini fark eder, tökezler] Kusura bakmayın. Ben... bazı şeylerden geçtim.

GÖRÜŞMECİ: [not alır] Bazı şeyler. Evet. Dosyanızı inceledik.

BAŞVURU SAHİBİ: Dosyam.

GÖRÜŞMECİ: Bu kapsamlı bir görüşme. Her şeye erişimimiz var.
[Bir duraklama. BAŞVURU SAHİBİ, GELECEĞE bakar. GELECEK, yavaş ve ciddi bir şekilde başını sallar.]

Başvuru Sahibi: Her şey.

Görüşmecisi: Her şey tamam mı? Başlayalım mı?

— "Kendinizden bahset" demek gerçek bir anlam taşıyorsa —

SAHNE 2: Özgeçmiş Boşluğu [~2 dk]

Görüyorum ki burada bir boşluk var. Yaklaşık üç yıl.

BAŞVURU SAHİBİ: Bazı kişisel zorluklarla başa çıkıyordum.

Görüşmeci: Onları yönetmek.

BAŞVURU SAHİBİ: Evet.

INTERVIEWER: O üç yıl boyunca ne öğrendiğinizi bana anlatır mısınız?

BAŞVURU SAHİBİ: Öğrendim ki, benim olmayan bir kimyasala bağımlıymışım. Beynimde adını koyamadığım bir eksiklik varmış. Ve bu eksikliği gidermek için kullandığım şey, durumu daha da kötüleştiriyormuş.

Görüşmecisi: [İlk kez elindeki kartvizitten başını kaldırır] Bu oldukça detaylı.

Başvuru Sahibi: Kapsamlı demiştiniz.
[GEÇMİŞ sesi, sahne dışından:]

GEÇMİŞ: Onlara Ekim ayındaki Salı gününü anlat.

BAŞVURU SAHİBİ: [zamanlar] Bu alakalı değil.

GEÇMİŞ: Görüşmeci her şeyi söyledi.
[Duraklama. GELECEK öne eğiliyor — ilgili.]

Özgeçmiş ne olduğunu anlatır. Mülakat ise nedenini sorar.

İKİNCİ BÖLÜM: Gerçek Sorular [6 dk]

SAHNE 3 Bu pozisyonu neden istiyorsunuz? [~3 dk]

SIRAYI SORAN: Bu hayatı neden istiyorsunuz?

BAŞVURU SAHİBİ: Pardon?

Görüşmeci: Başvurduğunuz hayat. Neden bu? Farklı biriniz vardı. Neden onu bıraktınız?

BAŞVURU SAHİBİ: [uzun duraklama] Diğer hayat beni bitiriyordu.

GÖRÜŞMECİ: İnsanlar öyle diyor. Ama [dosyayı kontrol eder] onda yedi yıl kalmışsınız.

Başvuru Sahibi: Başka bir yere başvurabileceğimden haberdar değildim.

MUHABİR: Şimdi sıra sizde.

BAŞVURU SAHİBİ: Biri bana başvuru formunu gösterdi.

GÖRÜŞME YAPAN KİŞİ: Kim?

BAŞVURU SAHİBİ: [GELECEĞE BAKAR] Henüz emin değilim.
Gelecek, zar zor gülümsüyor.

GÖRÜŞME YAPAN: En güçlü yönleriniz nelerdir?

Başvuran: En dibin ne hissettirdiğini içeriden biliyorum. Burası dip değil, daha aşağısı var. Ben daha aşağıdan geri geldim. Geri dönüş yolunu biliyorum.

MÜLAKAT EDEN: [not alır] Ve en büyük zayıflığınız nedir?

BAŞVURU SAHİBİ: Daha önce sahip olduğum aynı beyne sahibim. Aynı varyantlar. Aynı mimari. Şimdi idare edebiliyorum. Ama değişmiyor.

Dürüstlük Bir Nitelik Olarak

SAHNE 4 Referans Kontrolü [~3 dk]

Referanslarınızı aradık. Yani, önceki işverenlerinizle görüştük.
[GEÇMİŞ SESİ:]

GEÇMİŞ: Bu ben değil mi?

Görüşmeci: Evet, merhaba. Aday burada. Karakteri hakkında bir şey söyleyebilir misiniz?

GEÇMİŞ: Onların karakteri. Oradaydılar. Ben gelmeyi neredeyse imkansız hale getirdiğim zamanlarda bile. Bu çok şey demek.

INTERVIEWER: Başka bir endişeniz var mı?

GEÇMİŞ: Hala benimle konuşuyorlar. Bazen gece geç saatlerde. Bunun sağlıklı olup olmadığından emin değilim.

BAŞVURU SAHİBİ: [GEÇMİŞE] Artık yeter.

GEÇMİŞ: Ben bir referansım. Sordular.

BAŞVURU SAHİBİ: [GÖRÜŞEN'E] Gece sohbetleri konusunda çalışıyorum. Artık yöntemlerim var.

Görüşmecisi: [yazmaya devam ediyor] Araçlar. Ne tür?

BAŞVURU SAHİBİ: Sadece davranışa değil, gerçek kimyaya odaklanan nitelik. GELECEK sahneye çıkar — oyunun ilk sahnesi. BAŞVURU SAHİBİ'nin arkasına geçerek durur.
MUHABİR: [GELECEĞE, sonra geriye bakar] Son bir sorumuz kaldı.
Geçmişin sana referans gösterdiği ve geleceğin sana kefil olduğu zaman.

Üçüncü Bölüm: Teklif [5 dk]

Sahne 5 Beş yıl sonra kendinizi nerede görüyorsunuz? [~2 dk]

INTERVIEWER: Beş yıl sonra kendinizi nerede görüyorsunuz?
BAŞVURU SAHİBİ: [arkasında duran GELECEĞE bakar] Şimdiki an. Asıl önemli şey bu. Yaşanmakta olan her şey için şimdiki anda olmak.
MÜLAKAKAT EDEN: Bu pek hırslı değil.
BAŞVURU SAHİBİ: Benim nereden geldiğimi bilmiyorsunuz.
(INTERVIEWER:) [Dosyayı masaya bırakır] Hayır. Yapmıyorum. [Samimi bir şekilde] Bana söyle.
BAŞVURU SAHİBİ: Hiçbir şeye hazır bulunmadığım, üç yıldan fazla bir süreyi geçirdim. Fiziksel olarak odadaydım ama hayatımdan tamamen yoktum. Beş yıl sonra, "orada olmak", hayal edebileceğim en iddialı şey.
[GEÇMİŞ'İN SESİ, ŞİMDİ DAHA SESSİZ:]
Geçmiş: Bu doğru.
[GELECEK, BAŞVURU SAHİBİ'nin omzuna elini koyar. BAŞVURU SAHİBİ dikleşir.]
— Varlık, nihai amaç olarak —

SAHNE 6: Karar [~3 dk]

MÜROSAAT: Başvurunuzu değerlendirdik. [GELECEĞE, SONRA GEÇMİŞE, SONRA BAŞVURU SAHİBİNE BAKAR] Size dürüst olmalıyım. Kağıt üzerinde en güçlü aday değilsiniz.
BAŞVURU SAHİBİ: Biliyorum.
Görüşmecisi: Eksiklikler var. Bir geçmiş var. Güvenilirlik konusunda sorular var.
BAŞVURU SAHİBİ: Bunu ben de biliyorum.
Ancak.
BAŞVURU SAHİBİ: [nefesini tutar]
MÜROSAAT EDEN: Bize gerçeği söyleyen tek aday sizdiniz. Diğer tüm başvuranlar ise duymak istediğimizi söylediler. Siz bize gerçekten neyin doğru olduğunu söylediniz. Deneyimlerimize göre — [klipboard'u tamamen bırakır] bu pozisyonda başarıyı tahmin eden tek şey budur.
BAŞVURU SAHİBİ: Pozisyon tam olarak nedir?
MÜLAKAKAR: [duraklama] Hayatın. Başvurduğun hayat.

[Duraklama. BAŞVURU SAHİBİ GELECEĞE bakar. GELECEK başını sallar.]

BAŞVURAN: Ne zaman başlayacağım?

Görüşmecisi: Zaten yaptınız. Buraya girdiğinizde.

— Mülakat işti —

[Işıklar söner veya SAHNE SONU.]

GÖRÜŞME SONRASI SORULAR

• BAŞVURU SAHİBİ: Görüşmede söylemesi en zor neydi? Bunu yüksek sesle söylemek sizi ne şaşırttı?
• GÖRÜŞMECİ: Kibar sorular yerine gerçek sorular sormak nasıl bir histi?
• GEÇMİŞ: Bir referans olmak nasıl bir histi — o konumdan birinin karakteri hakkında konuşmak?
• GELECEK: Hiçbir şey söylemediniz. Ne iletiyordunuz? Ne söylemek istiyordunuz?
• Ortama: Bu görüşmede birinin size gerçekten sormasını dilediğiniz soru neydi?

Oynat 3

Seçimler Müzesi

Her sergi bir karardır. Rehber, her birini yargılamadan anlatır. Ziyaretçi ise ne alıp götüreceğine kendisi karar verir.

Süre	15 dakika
Parçalar	4 — Ziyaretçi, Rehber, Delil 1 (canlı), Delil 2 (canlı)
Ana tema	Utançsız Sorumluluk / Karar Mimarisi
Minimum alçı	3 — tüm gruba ölçeklenir

Rol	KOSKÜM / PROPS	KİM OYNAMALI
Ziyaretçi	Rahat kıyafetler. Hafif kaybolmuş bir ifade. Hiçbir şey taşımıyor.	Savunmasızlığı ve alaycı mizahı bir arada taşıyabilen biri
KILAVUZ	Profesyonel bir duruş sergilemek; (isimlik, pano gibi) resmi unsurlar kullanmak. Yaklaşımınız sıcak, ancak aynı zamanda kesin ve titiz olmalıdır.	Yargılamadan, konuları net ve doğal bir şekilde açıklayabilen biri
BELGE 1 — İLK KULLANIM	Konuşulana kadar yerinde donmuş. Sonra tamamen canlı.	İlk kullanımın kendine has enerjisini yakalayabilen biri; merakı ve rahatlamayı...
EK-2 — BAKIM DÖNEMİ	Donmuş. Yaşarken yorgun.	Yorgunluğu ve normal bir görünümü aynı anda yansıtabilen kişi

Yönetmen: Sergiler, sahneler arasında tamamen hareketsiz kalıyor; ziyaretçi yaklaşana kadar nesneler, vitrinler gibi duruyorlar. Ziyaretçi uzaklaştığında ise tekrar donuyorlar. Rehber, profesyonel bir mesafeyi koruyarak turu sürdürüyor, ancak bu mesafede zaman zaman samimi bir şefkat çatlıyor.

BİRİNCİ BÖLÜM: Oryantasyon [3 dk]

SAHNE 1 Müze'ye Hoş Geldiniz [~1.5 dk]

[Boş bir alan. Sergiler (iki kişi) odanın farklı yerlerinde donmuş bir şekilde duruyor. REHBER girişte bekliyor. ZİYARETÇİ girer, etrafa belirsizce bakar.]

REHBER: Hoş geldiniz. Bekleniyordunuz.

ZİYARETÇİ: Rezervasyon yapmadım.

REHBER: Hiç kimse yapmaz. Lütfen beni takip edin.

ZİYARETÇİ: [donmuş SERGİLERE bakarak] Bunlar... insanlar mı?

REHBER: Her sergi bir seçimi temsil ediyor. Sergi, insan formunu alıyor çünkü seçimler soyut olarak gerçekleşmez; bedenlerde, anlarda ve o anda yaşanan diğer her şeyle birlikte gerçekleşir.

ZİYARETÇİ: Buna razı olmayı hatırlamıyorum.

REHBER: Kimse yapmıyor. Müze, her halükarda senindir.

Seçimleriniz, onları keşfedip etmemenizden bağımsız olarak, her zaman zaten sergilenir.

SAHNE 2 Müze Kuralları [~1.5 dk]

KILAVUZ: Üç kural. Birinci kural: Sergilere dokunabilirsiniz. İkinci kural: Yaklaştığınızda sergiler konuşacak, ancak daha önce yaptıklarını değiştiremezler. Üçüncü kural: Ayrılırken her sergiden bir şey alabilirsiniz.

ZİYARETÇİ: Müzeden bir şey mi alacaksınız?

KILAVUZ: Bir seçimden öğrendiğiniz şey size aittir. Bu, politikadır.

ZİYARETÇİ: [Delil 1'e bakarak] Bu ne?

KILAVUZ: Bu ilk kez.

ZİYARETÇİ: (Duraklayarak) Bunu görüp görmek isteyip istemediğimi bilmiyorum.

Rehber: İşte bu yüzden müzede. Görmekten kaçındığımız şeyler, aslında sergilenmeye en değer olanlardır.

İncelemek istemediğimiz şeyler en çok şeyi öğretir.

BÖLÜM İKİ: Ekler [8 dk]

SAHNE 3 Kanıt 1 — İlk Kez [~4 dk]

ZİYARETÇİ, SERGİ 1'e yaklaşıyor. Kol mesafesine gelince, SERGİ 1 canlanıyor — aksiyonun ortasında, heyecan verici bir olayın tam ortasında.

EKSTİ 1: [şaşkın, içten] Aa. Gelmişsin.

ZİYARETÇİ: Beni hatırlayacağını sanmamıştım.

EKSTİ 1: Ben, beni hatırlamanla var oldum. Elbette hatırlıyorum.

ZİYARETÇİ: Neden bu kadar...

EKSTİ 1: Değil mi? [cümleyi tamamlayarak] Çünkü sizin özel sinir sisteminiz için, o özel bileşik, şimdiye kadar yaşadığınız yeterli nörokimya deneyimini sağlayan ilk deneyimi yarattı. Sarhoş olmuyordunuz. Normal bir duruma geliyordunuz.
[REHBER uzaktan sessizce konuşur:]

REHBER: Bu sergiye ait rehber notu: ziyaretçinin COMT varyantı, dopaminlerinin kaydedilebileceği hızdan daha hızlı temizlendiği anlamına geliyordu. İlk kez, sinyal hissedilme hissi verecek kadar uzun sürdü.

ZİYARETÇİ: O zaman bilmiyordum.

EKSTİ 1: Kimse size söylemedi. Eğer biri size söyleseydi — eğer biri 'beyninizde belirli bir eksiklik var ve bu yüzden bu sizin için bu kadar iyi çalışıyor ve bunun maliyeti bu olacak' deseydi — ne yapardınız?

ZİYARETÇİ: [uzun duraklama] Bilmiyorum.

KANIT 1: Bu dürüst cevap.

ZİYARETÇİ: Senden ne alabilirim?

EKSTİ 1: İhtiyacın gerçek olduğunu bilmek. Çözüm yanlıştı. İhtiyaç gerçekti.
[KANIT 1 donar. ZİYARETÇİ onun yanında durur.]

İhtiyaç gerçekti.

SAHNE 4 Kanıt 2 — Bakım Dönemi [Yaklaşık 4 dk]

ZİYARETÇİ, SERGİ 2'ye doğru geçer. SERGİ 2 donmuş halden çıkar; anında bitkin, normal görünmeye çalışır.

EKSTİ 2: [otomatik] İyiyim. Her şey yolunda.

ZİYARETÇİ: O sesi biliyorum.

EKSTİ 2: (Performansı biraz düşürerek) Evet. Bu senin sesin.

ZİYARETÇİ: Ne yapıyorsun?

EKSTİ 2: Yönetmek. Her şeyi yönetiyorum. Bir sistemim var — [sesi kesilir] Bir sistemim vardı.

KILAVUZ: [uzaktan] Kılavuz notu: idame döneminde, ziyaretçi bilişsel kaynaklarının yaklaşık yüzde kırkını alışkanlığın lojistiğine harcıyordu. O yüzde kırk, geri kalan hayatları boyunca kullanılamayan bir kaynaktı.

ZİYARETÇİ: Yüzde kırk.

EKSTİ 2: [sessizce] Çok yorgundum. Sürekli. Ve herkese iyi olduğumu söylemeye devam ettim.

ZİYARETÇİ: Korkmuş muydunuz?

EKSTİ 2: Korkmuştum. Ama korkmuş olmak, bir şeylerin yanlış olduğunu kabul etmem gerektiği anlamına geliyordu. Ve eğer bir şey yanlışsa, ben de — bundan sonra ne olacağını bilmiyordum.

ZİYARETÇİ: Bundan sonra ne olacağını biliyorum.

EKSTİ 2: [başını kaldırır, ilk gerçek bakış] Sen de mi?

ZİYARETÇİ: Bu. [müzeye işaret ederek] Diğer şeylerin yanı sıra. Bu, ondan sonra geliyor.
[Duraklama. EKSTİ 2 neredeyse gülümsüyor.]

KANIT 2: Benden ne alıyorsun?
ZİYARETÇİ: Yüzde kırk. Yüzde kırk'u geri istiyorum.
EKSTİ 2: [donakal — ama donmadan önce, sessizce] Zaten sende var.
— Kaynaklar her zaman oradaydı — başka bir yere tahsis edilmişti —

Üçüncü Bölüm: Hediyelik Eşya Mağazası [4 dk]

SAHNE 5: AYRILIŞ GÖRÜŞMESİ [~2 DK]

[ZİYARETÇİ, REHBER ile çıkışta duruyor. İki SERGİ de arkalarında donmuş durumda.]
Rehber: Tur nasıldı?
ZİYARETÇİ: Daha kötü olmasını bekliyordum.
KILAVUZ: Çoğu ziyaretçi yapıyor.
ZİYARETÇİ: Suçlayıcı olacağını sanmıştım.
REHBER: Müze suçlama yapmaz; sergiler. Suçlama, ne farklı yapmanız gerektiğine dair bir yargı gerektirir. Müze sadece ne olduğunu ve bunun nedenini gösterir. Bu neden, ne olduğunu daha anlaşılır kılar.
ZİYARETÇİ: Başka var mı? Daha fazla sergi var mı?
Rehber: Müze sürekli genişliyor. Bu, gelişmekte olan bir yaşamın doğasıdır.
Gelişmekte olan bir hayat, inşa halindeki bir müzedir.

SAHNE 6 Yanınızda Çıkardıklarınız [~2 dk]

Kılavuz: Ayrılmadan önce — hangi ilaçları kullanıyorsunuz?
ZİYARETÇİ: İlk sergiden: ihtiyaç gerçekti.
KILAVUZ: Evet.
ZİYARETÇİ: İkinciden: yüzde kırk. Hayatta başarısız olmadığımı anlamak. Hayatı yüzde altı kapasitede yürütüyordum çünkü kalanı başka bir yerdeydi.
Kılavuz: İyi.
ZİYARETÇİ: Bunlar alınması gereken doğru şeyler mi?
REHBER: Yanlış bir şey götürmek yok. Müze, sizin ihtiyacınız olan şey için var.
ZİYARETÇİ: [çıkışta, dönerek] Geri gelmek zorunda mıyım?
KILAVUZ: Geri döneceksin. Zorunda olup olmadığın ise farklı bir sorudur.
ZİYARETÇİ: Peki, tur yapmadığınız zamanlarda ne yapıyorsunuz?
REHBER: [ritmik, dürüst] Bekliyorum. Her zaman bir ziyaret beklenir.
İster niyet edelim ister edelim, seçimlerimize geri dönüyoruz.
[SAHNE.]

DEĞERLENDİRME SORULARI
• ZİYARETÇİ: Bu oyunda olmayan, müzenize hangi sergiyi eklerdiniz?
• REHBER: Seçimleri yargılamadan açıklamak nasıl bir şey?
• SERGİLER: Donmuş olmak nasıl bir histi — bakılmak, incelenmek, yaklaşılmak?
• ODAYA: Kendi seçimler müzenizden ne alırdınız?

Oynat 4

Parti

Partideki herkes, eskiden oldukları kişiliği sergiliyor. Bir kişi, şu anki benliğiyle giriyor. Ne olacağını izle.

Süre	15 dakika
Parçalar	5+ — YENİ GELEN, EV SAHİBİ, ESKİ ARKADAŞ, HAYALET, ve TOPLULUK
Ana tema	Kimlik / olduğumuz kişi vs. olduğumuz kişi / uyum sağlama maliyeti
Minimum alçı	3 — Ölçekler, tüm gruba

Rol	KOSKÜM / PROP	KİM OYNAMALI
YENİ GELEN	Temiz, biraz fazla giyinmiş, biraz rahatsız	İyileşme sürecini sağlamlaştırmış bir birey — onun ile oda arasındaki tezat belirgin olmalıdır.
Sunucu	Yüksek sesli, coşkulu ve sürekli elinde tuttuğu (meyve suyu bile olabilir) bir içeceği olan.	Doğal bir performans sergileyen biri — bu, tam bir özveriyle canlandırılmış bir parti hayvanı rolü.
ESKİ ARKADAŞ	Sıcak ama yeni gelenin mevcut gerçekliğiyle uyumsuz.	Aynı anda hem samimi sevgiyi hem de samimi kafa karışıklığını sergileyebilen biri.
Hayalet	THE NEWCOMER gibi ama yıpranmış, eski kıyafetlerle giyinmiş. THE NEWCOMER'ı her yerde takip ediyor. Onları sadece THE NEWCOMER görebilir.	En incelikli oyunculuk rolü; her sahnede var olup, aksaklık yaratmadan iletişim kurar.
Topluluk	Diğer parti misafirleri — eskiden oldukları hallerine dönenler	Odadaki diğer herkes — her kişi, geçmiş benliğinin aşırı bir özelliğini canlandırıyor.

DİREKTÖR: HAYALET, YENİ GELEN'in eski halidir — kullanmanın zirvesindeykenki hali. HAYALET konuşmaz. HAYALET, YENİ GELEN'in beden dilini taklit eder ama bu taklit biraz gecikmeli ve biraz abartılıdır. YENİ GELEN geri çekilmiş hissettiğinde,

HAYALET yaklaşır. YENİ GELEN yerinde durduğunda, HAYALET geri çekilir.

BÖLÜM BİR: Varış [4 dk]

SAHNE 1 Giriş [~2 dk]

[Parti coşkuyla devam ediyor. KORO konuşuyor, gülüyor, performans sergiliyor. KONUK sahnenin ortasında, ortamı yönetiyor. YENİLENEK sahneye girer. HAYALET hemen yanında durur. Başka kimse HAYALET'i görmez.]

HOST: [NEWCOMER'ı görünce, içten bir sevinçle] Geldin! Gelirsin diye düşünmemiştim!

NEWCOMER: Neredeyse yapacaktım.

SUNUCU: [YENİ GELEN'İ SAHNEYE ALIRAK] Herkes, bakın — onlar burada!
[Grup, sıcak, yüksek sesli ve coşkulu bir şekilde tepki verir.]

NEWCOMER: [Yanındaki HAYALET'i fark ederek, kendi kendine] Başlatma.
Hayalet kaşını kaldırır. Hiçbir şey söylemez.

HOST: Farklı görünüyorsun. Çok iyi görünüyorsun. Ne yaptın?

YENİ GELEN: Bazı şeyleri yapmayı bıraktım.

HOST: [tam olarak algılayamıyor] Vay, harika görünüyorsunuz. Buyurun, buyurun — bir şey ister misiniz?
[SUNUCU, içecek masasına doğru işaret ediyor. HAYALET, ona doğru hafifçe eğiliyor.]

YENİ GELEN: [GHOST'a, alçak sesle] Sus. [HOST'a] Su harika. Teşekkür ederim.

— İlk test: içecek teklifi —

SAHNE 2 Eski Versiyonu Oynama [~2 dk]

Eski arkadaş, yeni geleni bulur. Samimi bir sıcaklık vardır. Ancak, sürekli olarak artık var olmayan bir versiyona hitap ediyor.

ESKİ ARKADAŞ: Seni görmek ne kadar güzel! O geceyi hatırlıyor musun — [o günlerden bir hikayeye dalıyor]
[YENİ GELEN dinliyor. HAYALET, o hikaye sırasında YENİ GELEN'in fiziksel duruşunu taklit ediyor — heyecan, yayılma hali.]

YENİ GELEN: [Beklendiği gibi gülmüyor] Bunu hatırlıyorum.

OLD FRIEND: [Biraz duraksama, zorlayarak] Değil mi? Ve sonra sen— [Hikayeye devam ediyor]

NEWCOMER: [sessizce] O gece gerçekten hastaydım. O zaman fark etmemiştim.

Eski Arkadaş: [şaşkın] Hasta mısın? Çok komikti.

YENİ GELEN: Evet.
[Aralarında bir anlık boşluk. HAYALET hafifçe geri soluyor.]

Hakkında başkalarının anlattığı hikayeler, her zaman senin hikayen değildir.

BÖLÜM İKİ: Baskı [6 dk]

SAHNE 3: Herkes Performans Veriyor [~3 dk]

Yeni Gelen, partide ilerliyor. Her ENSEMBLE üyesi yaklaşıyor; her biri geçmişteki halini canlandırıyor. Biri gösteriş yapıyor. Biri kayıtsızlığı sergiliyor. Biri, her şeyi eğlenceli hale getirmeyi her zaman bilen kişiyi canlandırıyor. Yeni Gelen, hepsini tanıyor.

ENSEMBLE 1: [büyük, performans sergiliyor] Bunu denemelisin — inanılmaz.

NEWCOMER: İyiyim.

ENSEMBLE 2: [cool] Yok artık, biri yapmayacak—

YENİ GELEN: Biliyorum. İyiyim.

Hayalet her seferinde biraz daha yaklaşıyor. Yeni Gelen bunu fark ediyor.

NEWCOMER: [THE GHOST'a fısıldayarak] Yanlış bir şey yapmıyorlar. Bu sadece bir parti.

[HAYALET şüpheci görünüyor.]

NEWCOMER: [THE GHOST'A] Zor olduğu için haklı olamazsın.

ENSEMBLE 3: [Yeni Gelen'e, samimi] Kendi kendine mi konuşuyorsun?

YENİ GELEN: [yakalandı] Ben sadece — evet. Biraz.

ENSEMBLE 3: [gülerek] Seni özledik, biliyor musun. Yanında olmadığında her şey farklı.

YENİ GELEN: [dokunarak] Nasıl farklı?

ENSEMBLE 3: Daha az. Bilmiyorum. Daha az ilginç. Sen her zaman her şeyi daha büyük hissettirirdin.

Yeni Gelen, Hayalet'e bakıyor. Hayalet de ona bakıyor. Karmaşık bir bakış.

— Kendimizde sevdiğimiz şey gerçekti — karmaşanın içinde bile —

SAHNE 4 Dürüst Konuşma [~3 dk]

Yeni Gelen ve Eski Arkadaş, partiden biraz ayrı.

ESKİ ARKADAŞ: Bir şey sorabilir miyim?

Yeni Gelen: Buyurun.

ESKİ ARKADAŞ: Gerçekten iyi misin?

YENİ GELEN: Evet. Aslında.

ESKİ ARKADAŞ: Sanki... bilmiyorum. Sessizsin.

YENİ GELEN: Sessizim. Daha önce sessiz değildim.

ESKİ ARKADAŞ: Biliyorum. Sen... [kelimeleri seçerek] dolgun olmuştun.

NEWCOMER: Gerçek olmayan bir şeyle doluydum.

ESKİ ARKADAŞ: [uzun duraklama] O eski halini özlüyorum.

YENİ GELEN: [dikkatli] Ben de onun bazı şeylerini özlüyorum. Ödediği bedeli özlemiyorum.

ESKİ ARKADAŞ: Beni özledin mi? Bunu özledin mi?

NEWCOMER: [dürüstçe] Bu hissi özlüyorum. Aslında olanı özlemiyorum sanırım.

[ESKİ ARKADAŞ bunu sindiriyor. HAYALET oturuyor — ilk kez, oturuyor.]

— Bir duyguyu özlemek ile bir gerçekliği özlemek arasındaki fark —

BÖLÜM ÜÇ: Ayrılış [5 dk]

SAHNE 5 ÇEKİŞ [~2 DK]

Parti dorukta. Yeni gelen bir an yalnız kalır. Hayalet yanlarında durur ve ilk kez konuşur — sadece bir kez.

HAYALET: [çok sessiz] Sadece...

NEWCOMER: [İlk kez doğrudan HAYALET'e döner] Hayır.

HAYAL: [Daha yumuşak bir tonda] Bu hissettirirdi—

YENİ GELEN: Nasıl hissettireceğini tam olarak biliyorum. İlk yirmi dakikayı çok iyi biliyorum.

HAYALET: [daha da yumuşak] Emin misin?

NEWCOMER: [duraklama — gerçek duraklama] Evet. Eminim.

[HAYALET başını sallar. Geri çekilir. Tekrar oturur.]

Seçim anı asla dramatik değildir — o sessiz ve spesifiktir —

SAHNE 6: AYRILIŞ [~3 DK]

NEWCOMER: [HOST'u bulur] Beni ağırladığınız için teşekkür ederim.

HOST: [şaşırmış] Gidiyor musun? Zaten mi?

NEWCOMER: Sabahın erken saatleri.

HOST: [Samimi, performansını biraz düşürerek] İyi misin?

YENİ GELEN: [samimi bir şekilde] Evet. Beklediğimden daha fazla.

HOST: Geldiğin için sevindim.

YENİ GELEN: Ben de.

Yeni Gelen ayrılmaya başlar. Hayalet uzaktan onu takip eder. Kapıda, Yeni Gelen döner ve Hayalet'e bakar.

NEWCOMER: [THE GHOST'A] İsterseniz kalabilirsiniz.

[HAYALET, partiye bakıyor. YENİ GELENE bakıyor. Başını yavaşça sallıyor.]

[HAYALET, YENİ GELEN ile sahneden ayrılır. PARTİ, onların arkasında kalır.]

Hayalet bizimle geliyor — ama yönü seçmek bize ait.

[SAHNE.]

DEĞERLENDİRME SORULARI
• YENİ GELEN: Karakterde kalmak en zor an neydi? Ne zaman en gerçek hissettirdi?
• HAYALET: Birinin eski halini canlandırdınız. O pozisyondan onlar hakkında ne gözlemlediniz?
• ESKİ ARKADAŞ: Birine değer vermek ama artık onu tam olarak görememek nasıl bir duygu?
• Odaya: Bu partiye katıldınız mı? Ne yaptınız?

Oynat 5

Devir

İki yabancı. Aynı nesne. Tamamen farklı anlamlar. İkisini de değiştiren bir sohbet.

Süre	15 dakika
Parçalar	3 — Yabancı A, Yabancı B, NESNE (seslendiriliyorsa)
Ana tema	Bakış Açısı / Atfettiğimiz Anlamlar / Farklılıklar Arası Bağlantı
Minimum alçı	3 — Tüm gruba ölçek

Rol	KOSÜM / PROPS	KİM OYNAMALI
YABANCI A	Bir önceki hayattan bir şey — bir ceket, bir saat, bir kitap	Hem kederi hem de onuru aynı anda taşıyabilen biri
YABANCI B	Şimdiki bir hayattan bir şey — bir günlük, müzikli bir telefon, bir bitki	Enerjik ve açık fikirli biri
NESNE (isteğe bağlı)	Her iki yabancının da taşıdığı şey — fiziksel bir obje	Sesli olarak verilirse: Sessiz, gözlemci bir varlığa sahip bir karakter. Sesli olarak verilmezse: İki oyuncu, boyunca fiziksel olarak onunla etkileşim kurar.

YÖNETMEN: Nesne, iki oyuncunun fiziksel olarak etkileşime girebileceği herhangi bir şey olabilir — bir taş, bir bozuk para, bir fotoğraf, bir anahtar. Üç karakter oynanıyorsa, NESNE zaman zaman insanların arasında el değiştirmesine tanık olduğu şeyleri anlatabilir. İki karakter oynanıyorsa, nesne tutulur, elde tutulur, yere konulur, alınır — o, oyuncuların nesneyle olan ilişkisi aracılığıyla yaşar.

BÖLÜM BİR: İlk Karşılaşma [4 dk]

SAHNE 1 Aynı Köşe [~2 dk]

İki kişi, farklı yönlerden aynı noktaya ulaşıyor. İkisi de bir şey tutuyor; ancak ilk başta aynı şeye sahip olduklarını fark etmiyorlar.

YABANCI A: Affedersiniz, birini mi bekliyorsunuz?

Yabancı B: Hayır. Sen misin?

YABAN 1: Bilmiyorum. Başka ne yapacağımı bilemediğim zamanlarda buraya geliyorum.

YABANCI B: [ritim] Ben de.
Tuttuklarına baktılar, sonra birbirlerine baktılar.

YABANCI B: Bu mu—

STRANGER A: Bunu nereden aldın?

YABANCI B: Birisi bana verdi. Yıllar önce. Ne verdiğini bilip bilmediklerini bilmiyorum. Bana da biri verdi.

Aynı şey, kimin elinde olduğuna göre farklı anlamlar taşır.

Sahne 2 Taşıdığı Hikayeler [~2 dk]

STRANGER B: Seninki senin için ne anlama geliyor?

STRANGER A: [duraklama] Olmamam gereken bir yerde, yapmamam gereken bir şey yaparken olduğum anlamına geliyor ve bunu fark ettiğimde elimde bu şey vardı.

YABANCI B: Bu spesifik.

Yabancı A: Seninki mi?

STRANGER B: Benim için anlamı... uyandığım ilk zaman ve hissettiğim ilk şey dehşet değildi. Bunu elimde tutuyordum. Nedenini bilmiyorum. Ama şu anki anlamı bu.

YABANCI A: [sessiz] Aynı nesne.

YABANCI B: [sessiz] Tamamen farklı.
[İsteğe bağlı: NESNE, konuşabiliyorsa, konuşur:]

NESNE: Birçok elden geçtim. Birçok şeyi ifade ettim. Bir anlamım yok. Eller bana anlam veriyor.

Nesneler nötrdür — yalnızca geçmişlerimiz onlara anlam katar —

İKİNCİ BÖLÜM: Değişim [7 dk]

SAHNE 3 Ticaret Perspektifleri [~4 dk]

YABANCI B: Bir şey sorabilir miyim? Olmaması gereken bir yerde ne yapıyordun?

YABANCI A: [uzun duraklama] Adı olan ama çözümü olmayan bir şeyden kaçmaktan.

YABANCI B: Ve koşmak—?

YABANCI A: Durumu daha da kötüleştirdi. Belli ki. Koşmanın, seni kovalayan şeyi her zaman daha hızlı yapması gibi.

YABANCI B: Çözüm neydi? Sonunda.

Yabancı A: Aslında neyden kaçtığımı anlamak. Belirtiler değil, kaynağı.

STRANGER B: Benim için tam tersiydi. Sürekli kaynağa ulaşmaya çalışıp tüm belirtileri atlıyordum. Büyük şeyi düzeltirsem, küçük şeylerin de düzeleceğini düşündüm.

YABANCI A: Yaptılar mı?

YABANCI B: Hayır. Önemli olan küçük şeylerdi. Uyku, yemek, günde bir yürüyüş. Önemli olan bunlar. İçgörü değil. Uygulama.

YABANCI A: [bir şey fark ederek] Sıfırdan başlamak zorunda kaldım.

YABANCI B: En üstü bırakmak zorunda kaldım.

— Tamamen farklı yönlerden aynı yere varıyoruz —

SAHNE 4 Zor Soru [~3 dk]

STRANGER B: Geri dönmeyi hiç düşünür müsün?

YABANCI A: [dürüstçe] Bazen. Orada olmak için değil. Daha iyi anlamak, bir şey kaçırıp kaçırmadığımı görmek için.

STRANGER B: Ne kaçırdığını sanıyorsun?

YABANCI A: [uzun süre düşünür] Sanırım çalışıyor olduğunu kaçırmışım. Kimsenin söylemediği şey bu. Çalışıyordu. Bir süre gerçekten işe yarıyordu. Sonra çalışmayı bıraktı ve ben de o çalıştığı zamana geri dönmeye çalışmaya devam ettim.

YABANCI B: Ama neden durdu?

Yabancı A: Aynı etkiyi sağlamak için gereken doz, artırabildiğim doz miktarına göre daha hızlı artıyordu. Nihayetinde matematiksel ilişki artık geçerliliğini yitiriyor.

Yabancı B: [sessiz] Matematiği anlıyorum.

YABANCI A: Bu durumda çoğu insan yapar.

Mekanizmayı anlamak, onu takip ettiğin için kendini affetmek anlamına gelmez.

Bölüm Üç: Ticaret [4 dk]

SAHNE 5 Bununla Ne Yapılır? [~2 dk]

YABANCI A: Bunu ne yapıyorsun? Seninki.

YABANCI B: İşler zorlaştığında onu tutuyorum. Tılsım gibi değil — buna inanmıyorum. Sadece tutulacak fiziksel bir şey. Odaklanmak için bir şey.

Yabancı A: Benimkini kurtarmayı düşünüyorum.

STRANGER B: Neden?

YABANCI A: Çünkü bu, içinde olmaktan bıkkın olduğum bir hikaye.

YABANCI B: [uzun duraklama] Bunun yerine ne kullanırdınız?

YABANCI A: Sorun bu.

Yabancı B: [nesnesini uzatır] Takas etmek ister misin?

[Duraklama. İkisi de eşyalarını tutar. Düşünme.]

— Farklı bir hikaye anlatma teklifi —

SAHNE 6 Karar [~2 min]

Yabancı A: [düşünerek] Seninkini alırsam — benim için ne demek bu?

YABANCI B: Ona ne veriyorsun. Her zaman olduğu gibi.

YABANCI A: [düşünerek] Seninki de — benimkini taşıyarak—

STRANGER B: Bunu senin eşyan gibi taşımıyorum. Bu, zor bir durumdan gelip bir çıkış yolu bulan biri tarafından bana verilmiş bir şey. Benim için bu çok şey ifade ediyor.

Takas ediyorlar. Birbirlerinin eşyalarını tutuyorlar. Bir ayarlama anı.

YABANCI A: [şaşkın] Farklı hissediyorum.

STRANGER B: Yeni olduğunda her şey farklı geliyor. Sonra sanki sana aitmiş gibi geliyor.

[İsteğe bağlı: THE OBJECT, son bir kez sesleniyor:]

KONU: Beni tutan her el, ne olduğumu değiştirir. Bu bana özgü bir durum değil. Bu, her şey için geçerli bir gerçektir.

Taşıdığımız şey oluruz — ve ne taşıyacağımızı seçebiliriz —

[SAHNE.]

DEĞERLENDİRME SORULARI

• Yabancı A: Takas etmek nasıl bir histi? Ne bırakıyordun?
• Yabancı B: Nesneni farklı bir anlam arayan birine sunmak nasıl bir histi?
• Ortama: Şu anda hayatındaki, ya elinde tuttuğun ya da takas etmen gereken anlamı taşıyan nesne nedir?

Oynat 6

Hüküm

Hem savcı, hem savunma, hem hakim hem de sanıksınız. Ama devlet avukatınızın on yedi başka davası var ve beşten önce evde olmak istiyor.

Süre	On beş dakika
Parçalar	5 — SANIK, HAKİM, SAVCI, KAMU SAVUNUCUSU, TANIK
Ana tema	Hesap Verebilirlik / Adalet Sistemi / Hak Ettiğimiz ile Aldığımız Arasındaki Fark
Minimum alçı	3 — Tam gruba ölçeklenir

Rol	KOSKÜM / PROP	KİM OYNAMALI
SANIK	Kendilerine ait günlük kıyafetleri. Hafifçe donmuş.	Bu hikayenin sahibi olan kişi en çok hassasiyeti gerektiriyor.
HAKİM	Başlarında bir şey var — bir şapka, katlanmış kağıt bir taç. Ara sıra masaya vuruyor.	Samimi bir yorgunlukla otorite sahibi olan biri — bu hakim her şeyi görmüş.
Savcı	Kağıtlarla dolu bir dosya. Sürekli olarak onlara atıfta bulunuyor.	Ne zalim ne de acımasız, azimli bir kişi — Savcı davaya inanıyor.
Kamu Savunucusu	Dosya çantası. Saatine sürekli bakıyor. Zaten öğle yemeği yiyor.	Bu, yıldız rolüdür; teknik olarak orada gibi duran ama belli ki öyle olmayan savunucu.
TANIK	Tanık olarak çağrılmış olabilir. Sanığın çevresinden herhangi biri olabilir.	Aynı konuşmada hem samimi sevgi hem de samimi hayal kırıklığı arasında geçiş yapabilen biri

YÖNETMEN: KAMU SAVUNUCUSU, bu oyunun komik ve katartik merkezi. Kötü değiller— onlar, minimumu yapan, tükenmiş bir sistemler. Konuştukları her an, teknik olarak doğru şeyleri söylüyorlar ama hiçbirini gerçekten kastetmiyorlar. Odadaki enerji onlara gülmek isteyecek— gülmelerine izin verin. Ve sonra, temsil ettikleri şeyin acısının yerleşmesine izin verin.

BÖLÜM BİR: Duruşma [4 dk]

SAHNE 1
HERKES AYAĞA KALKAR
[~2 dk]

[Bir mahkeme salonu. Hakim ortada. Savcı, bir masada, kağıtlarla dolu ve düzenli bir şekilde oturuyor. Kamu Savunucusu, başka bir masada, sandviç yerken, dosyası kapalı. Sanık ayakta duruyor.]

Hâkim: Bu mahkeme şimdi oturum açmıştır. [SANIK'A] Size şu suçlamalar yöneltilmiştir: [kağıttan okur] Kronik öz ihmal. Önemli bir potansiyeli boşa harcama. Yardım mevcutken yardım istememe. Ve... [kağıda bakar] kanıt olmadan her şeyin yolunda olacağına inanmaktan üç sayma.

SANIK: [sessizce] Bunlar suçlamalar mı?

HAKİM: Savunmanız nedir?
[KAMU SAVUNUCUSU eğilerek, ağzı dolu:]

KAMU SAVUNUCUSU: [fısıltıyla, yüksek sesle] Suçsuz. Sadece suçsuz de. Daha çabuk buradan çıkarır bizi.

SANIK: [yargılayıcıya] Emin değilim.

HAKİM: Bu bir savunma değil.

SAVUNMA AVUKATI: [iç çekerek, sandviçi kapatır] Sayın Hakim, müvekkilim, karmaşık koşullar nedeniyle suçsuz olduğunu iddia ediyor. [evrak çantasını kontrol eder, hiçbir şey bulamaz]

Savcı: Halk, bunun hiç karmaşık olmadığını göstermeye hazır.
— Avukatınızın kayıtsızlığı, suçlamalardan daha yıkıcı olduğunda —

SAHNE 2 Savunma Stratejisi [~2 dk]

[Kamu Savunucusu, Sanık'ı kenara çekiyor. Özel görüşme — yüksek sesle yapılıyor.]

Peki. Yapacağımız şey şu. Daha hafif suçlamaları kabul edeceksin, anlaşmayı kabul edeceksin ve öğlene kadar işi bitirmiş oluruz.

Sanık: Daha hafif suçlama nedir?

SAVUNMA AVUKATI: [telefonu kontrol ediyor] Hım. İhmal. İki yıl denetimli serbestlik. Bu kadar.

SANIK: İki yıl. Tam olarak ne için?

SAVUNMA AVUKATI: Şey... [sonunda evrak çantasını açar, kağıtları karıştırır] şey... bakın, hepsi aynı yere çıkıyor, tamam mı? İhmal, öz-yıkım, gelişim yetersizliği. Temelde aynı suçlama.

SANIK: Bunlar aynı şey değil.

KAMU SAVUNUCUSU: [telefondan başını kaldırarak] Hukuk diploması var mı?

Sanık: Yok.

SAVUNMA AVUKATI: O zaman bana güven. Bunu on dört yıldır yapıyorum. [saatini kontrol eder] Her şey aynı.

SANIK: Mücadele etmek istiyorum.

PUBLIC DEFENDER: [acı dolu bir iç çekiş] Elbette yapıyorsun.

— Size yardım etmek amacıyla tasarlanmış sistem, çoğu zaman sizi işleyen şey olur —

İKİNCİ BÖLÜM: Duruşma [7 dk]

SAHNE 3: Savcılığın İddiaları [~3 dk]

Savcı, dosyasıyla odanın ortasına yaklaşıyor.

SAVCI: Sayın mahkeme — olaylar tartışmaya açık değil. Sanığın imkanları vardı. Sanık uyarılmıştı. Sanığın, ileride yolun göründüğü en az üç anı vardı. Ve her seferinde, bildiği yolu seçti. Kötü oldukları için değil. Çünkü tanıdık yolun bir mantığı vardır; orası ne kadar korkunç bir yere götürürse götürsün.

HAKİM: [Sanık'a] Bu konuda itiraz ediyor musunuz?

SAVUNMA AVUKATI: Sayın Hakim, bu çerçevelemeye itiraz ediyoruz. 'Seçti' kelimesi şunu ima etmektedir—

SAVCI: [Söz keserek] Bir tanığım var.

Tanık kürsüye çıkıyor.

SAVCI: Mahkemeye gördüklerinizi anlatın.

ŞAHİT: [doğrudan SANIK'a, mahkemeye değil] Sevdiğim birinin gözlerimin önünde yok olmasını gördüm. Tek seferde değil. Aşamalı olarak. Bir ışığın, bir ampul bir ampul sönmesi gibi. Ve her bir şey söylemeye çalıştığımda — kelimelerim yoktu. Ve senin kulakların yoktu.

SANIK: [Sesi hafifçe çatlayarak] Biliyorum.

SAVUNMA AVUKATI: [Sanığa, alçak sesle] Hiçbir şey söyleme. Hiçbir şey söyleme.

SANIK: [TANIK'A] Biliyorum.

En çok acıtan tanıklık, seni seven insanlardan gelir.

SAHNE 4: Mevcut Haliyle Savunma [~2 dk]

SAVUNMA AVUKATI: (Ayağa kalkar, esner) Sayın Hakim, savunma, dikkatlerin şu noktaya çekilmesini ister — (kağıtlara bakarak) müvekkilimdeki nörokimyanın, sözde seçimler yapıldığı sırada önemli ölçüde bozulmuş olması gerçeği, tam yürütücü işlevini...

SAVCI: İtiraz ediyorum. Savunma, bir restoran menüsünden okuyor gibi görünüyor.

SAVUNMA AVUKATI: [kağıda bakar] Bu — [gözlerini kısar] tamam, evet, bu bir menü. [kenara koyar] Savunma, hafifletici koşulların var olduğunu iddia etmekte ve hafifletme talep etmektedir.

Hâkim: Hangi hafifletici koşullar?

KAMU SAVUNUCUSU: Sanık, ııı— [SANIĞA, FİSLİDAYARAK] bana yardım et.

SANIK: [ayakta, artık temsilci beklemeyerek] Sayın mahkeme. Bana hiç açıklanmamış bir nörolojik sistemle yaşıyordum. COMT ve MTHFR genlerimde varyasyonlar vardı ve bu varyasyonlar, sadece işe yarayan tek şeyle gidermeye çalıştığım bir eksiklik yarattı. Aptal değildim. Kötü değildim. Yetersiz tedavi edilmiş ve yeterince bilgilendirilmemiştim ve kararlarımı sahip olduğum bilgilere dayanarak verdim.

Sessizlik. Hakim başını kaldırır. Savcı bile duraksar.

KAMU SAVUNUCUSU: [gerçekten şaşırmış] Bu... aslında oldukça iyiydi.

Bazen kendini temsil etmek zorunda kalırsın — çünkü başka hiç kimse yapmayacak.

SAHNE 5: KARŞI ARGÜMAN [~2 dk]

SAVCI: Sanık'ın ifadesi dikkate alınmıştır. Ancak, şunu eklemek isteriz ki; bilgi mevcuttu. İnsanlar bunu sunmaya çalıştı. Ve mevcut olanı aramayı seçmeme anları yaşandı.

SANIK: [duraklama] Evet.

SAVCI: Neden?

SANIK: Çünkü bilgiyi aramak, ona ihtiyacım olduğunu kabul etmek demekti. Ve ona ihtiyacım olduğunu kabul etmek, yaptığım şeyin işe yaramadığını kabul etmek demekti. Ve bunu kabul etmek de—

SAVCI: Ne demek istediniz?

SANIK: Baştan başlamak. Bu dehşet vericiydi.

SAVCI: Sayın mahkeme, savcılık tarafı beyanlarını tamamlamıştır. Ceza talep etmiyoruz. Biz sadece takdir edilmesini istiyoruz. Hepsi bu.

Kabul bir ceza değildir — ama rahat da değildir —

Üçüncü Bölüm: Karar [4 dk]

SAHNE 6 Karar [~3 dk]

Yargıç tüm taraflara bakar. Şapkasını çıkarır; bu, ciddiyetin işaretidir.

HAKİM: Bu işi uzun süredir yapıyorum. [Kamu Savunucusu'na] Siz... Daha iyi savunmalar gördüm. Çalışacak çok daha az imkanı olan insanlardan bile çok daha iyi savunmalar gördüm.

Savunucu: [yaralı] Elimden geleni yaptım.

YARGICI: Sistem izin verdiği şeyi yaptınız. Bu aynı şey değil. [SAVCIYA] Davanızı adil bir şekilde sundunuz. [TANIĞA] Gerçeği söylediniz. Bu, bu odadaki en zor şeydi. [SANIĞA] Temsilciniz size yardımcı olamadığında kendinizi temsil ettiniz. Bu kaydedildi.

Sanık: Karar ne?

HAKİM: Karar şudur ki — [uzun duraklama] özel biyolojinizi tam olarak hesaba katmayan, eksik bilgilerle hareket eden, bildikleriniz ışığında rasyonel kararlar veren ve size, hatta kendinize bile zarar veren bir sistemde bir insandınız. Karar: Sorumlu. Kırılmış olmanızdan dolayı suçlu değil. Bundan sonra ne olacağı konusunda sorumlu.

SANIK: Bu... bu gerçek bir hüküm mü?

HAKİM: Bu mahkemede görülmektedir.

PUBLIC DEFENDER: [kendisi fark etmeden duygulanmış] Hı. [sandviçi bitirir] Bu aslında oldukça iyiydi.

— Kınama olmaksızın hesap verebilirlik — gerçek sistemin neredeyse hiç sunmadığı hüküm —

SAHNE 7 Mahkeme Sonrası [~1 dk]

[Mahkeme salonu boşalır. Sanık ve Kamu Savunucusu bir anlığına yalnız kalırlar.]

SAVUNMA AVUKATI: [garip] Ne olursa olsun. Dosyanızı okudum. Dün gece okudum.

SANIK: [şaşkın] Bunu mu yaptınız?

KAMU SAVUNUCUSU: [savunmacı] Eninde sonunda herkesin dosyasını okudum.

SANIK: Ne düşündünüz?

Dışarıdan göründüğünden daha zor bir zaman geçirdiğini sanmıştım. Ve hala buradasın. (Saatine bakar) Yirmi dakika içinde başka bir müvekkilim var. Ama... evet. Hala buradasın.

— En kusurlu haberciden gelen en küçük tanıma —

[SAHNE.]

DEĞERLENDİRME SORULARI

• SANIK: Kamu Savunucusu'nun olması nasıl bir histi? Kendini savunmak zorunda kalmak? O spesifik kararı almak?
• KAMU SAVUNUCUSU: Bu, gerçek acı içeren bir komedi rolü. Bu karakterin neyi temsil ettiğini ne keşfettiniz?
• SAVCI: Yargılamadan dava dosyası hazırlamak nasıldı — ahlaki suçlama yapmadan argüman oluşturmak?
• TANIK: İfade vermek neye mal oldu? Bu şeyleri birinin yüzüne söylemek nasıl bir histi?
• HAKİM: O kararı vermek nasıldı? Size doğru geliyor mu?
• Odaya: Yanınızda olması gereken ama aslında öyle olmayan bir Kamu Savunucusu yaşadınız mı? Bu nasıldı?

Oynat 7

Mektup

Seni tüketen şeye yazıyorsun. O da yazıyor. Söyledikleri, beklediğin şey olmayabilir.

Süre	15 dakika
Parçalar	3 — Yazar, Madde (seslendirilmiş), Postacı (anlatıcı/sunucu)
Ana tema	Yüzleşme / maddenin aslında verdiği şey / söylenmeyen veda
Minimum alçı	3 — Tam gruba ölçekler

ROL	KOSKÜM / PROP	KİM OYNAMALI
YAZAR	Yazı malzemeleri. Gerçek zamanlı yazılan bir mektup.	Bu, en samimi roldür. Gerçekten orada bulunmaya istekli birini gerektirir.
MADDE	Tam özgüven dışında kostüm yok. Bu öz, yazarı seviyor ve bu konuda dürüst.	En karmaşık rol — MADDE kötü karakter değil. O, gerçek bir ilişkiydi.
POSTACI	Teslimat üniforması görünümü — şapka, çanta. Taraflar arasında mektuplar ulaştırır. Profesyonel kalır, ancak zaman zaman yer değiştirir.	Topraklayıcı bir varlık — dramanın biraz dışında, geçişlerden sorumlu.

YÖNETMEN: Bu oyun en yüksek duygusal dürüstlüğü gerektiriyor. MADDE, bir çizgi film kötüsü gibi oynanmamalı. YAZAR ile MADDE arasındaki ilişki gerçekti; madde hem gerçek bir şey sağladı, hem gerçek bir bedel ödetmiş ve sonu her iki taraf için de gerçek bir kayıp. Oyun bir ayrılık, bir kovuşturma değil.

BÖLÜM BİR: İlk Mektup [5 dk]

SAHNE 1 Sevgili Kokain / Sevgili Alkol / Sevgili [Adını Koy] [~2 dk]

[YAZAR, oturmuş, yazıyor. POSTA ÇALIŞANI kenarda duruyor. MADDE ise başka bir yerde duruyor — henüz sahnede değil, ama mevcut.]

Yazar: [sesli yazıyor, bir şeyler kaleme alıyor] Bunu uzun zamandır yazmaya çalışıyorum. Belki bir düzine kere başladım. Her zaman ikinci paragrafa gelip duruyorum çünkü — [duraklama] çünkü kızgın olmadığımı nasıl açıklayacağımı bilmiyorum.

POSTACI: [sessizce, izleyiciye] Burada kırk dakikadır oturuyorlar. Bu, ilk cümlesini geçebilen ilk mektup.

YAZAR: Kızgın olmalıyım. İnsanlar bana kızgın olmam gerektiğini söylüyorlar. Ama seni düşündüğümde, aslında hissettiğim şey—
Madde döner ve Yazar'a bakar. Uzun bir bakış.

Sanki eskiden sevdiğim biri hakkında konuşuyormuşum gibi hissediyorum. Ve bunun benim için kötü olduğunu biliyorum. Ve bu iki şeyin aynı anda doğru olduğunu.

— Aşk gerçekti — işte bu onu zorlaştırıyor —

SAHNE 2 Bana Verdiğin Şey [~3 dk]

Bana verdin — ve bunu dürüstçe söylemem gerekiyor — bana şimdiye kadar hissettiğim ilk gerçek rahatlamayı verdin. Bunu söylememem gereken bir şey. Ama doğru. Senin öncesinde, adını koyamadığım bir eksiklik içindeydim. Seninle birlikte, o eksiklik kayboldu.

POSTACI: Artık mektup yazmak zor geliyor. Kalemim daha yavaş hareket ediyor.

Bana özgüven verdin. Yoksa giremeyeceğim odalarda bulunmamı sağladın. Bana verdin — [duraklama] Sevdiğim bir versiyonum oldum. Gerçek olmasa bile.
Madde yaklaşıyor.

Madde: [sessizce] Bu gerçekti.

WRITER: [yukarı bakar — MADDEYİ ilk kez görür] Öyle derdin.

KONU: Gerçek olduğu için söylüyorum. Benimle birlikte var olan senin versiyonun gerçekti. Zayıflamış bir altyapı ve sürdürülemez girdilerle çalışıyordu — ama gerçekti.

YAZAR: [mektuba döner] Bana gerçek şeyler verdin. Ödendiği ana kadar tam olarak anlamadığım bir bedelle.

Hediye gerçekti — fiyatı da öyleydi —

BÖLÜM İKİ: Yanıt [6 dk]

SAHNE 3 Postacı Teslimat Yapıyor [~1 dk]

[POSTACI, MADDE'ye geçer. Bir zarf uzatır.]

POSTACI: Yanıt. Alıcıdan.

SUBSTANCE: [alır, duraklar] Bunu gerçekten göndereceklerini bilmiyordum.

POSTACI: Neredeyse yapmamışlardı.

SAHNE 4
Sevgili Yazar: Geri Dönüş Mektubu
[~5 dk]

[THE SUBSTANCE'ı yüksek sesle okur.]

KONU: [okuyor] Sevgili — [YAZAR'a bakarak] Bu mektubu uzun zamandır bekliyordum. Ne kadar uzun sürdüğünü hiç bilmiyorsun.
[YAZAR yukarı bakar.]

SUBSTANCE: [okuma] Başkalarının söylemeyeceği bazı şeyleri sana söylemek istiyorum. Öncelikle: Haklıydın. Sana gerçek şeyler sundum. Bunu inkâr etmeyeceğim. Beyninde bir eksiklik vardı. Bu eksikliği giderdim. Benim yaptığım şey bu. Yaptığım tek şey bu.

YAZAR: [sessizce] Bu bir bahane gibi geliyor.

SUBSTANCE: Bahane uydurmuyorum. Bir mekanizmasını açıklıyorum. Bir fark var. Neden iyi hissettirdiğini sordunuz. İyi hissettirmesinin nedeni bu. Mekanizmayı anlamayı hak ediyorsunuz.
[Duraklama. Madde devam ediyor.]

MADDE: İkinci: Durumu kötüleştirdim. Bunu biliyorum. Defisitini geçici olarak ele aldım ve altta yatan defisiti daha derin hale getirdim. Bu benim de yaptığım bir şey. Bunu senden saklamadım — bilgi mevcuttu. Ama bakmamı çok kolaylaştırdım.

YAZAR: [daha sert bir şekilde] Evet. Yaptın.

Üçüncü olarak — ve bunu en çok duyman gereken şey bu. Aptal değildin. Zayıf değildin. Sana mevcut olan bilgilere dayanarak, belirli bir anda, belirli bir biyolojiye sahip bir insan olarak rasyonel bir hesaplama yaptın. Bu hesaplama kısa vadede doğruydu, ancak uzun vadede felaket derecede yanlıştı. Bu aptallık değil. Bu, eksik bir değişkendir.
Yazar ağlıyor — ya da ağlamak üzere. Postacı sessizce yanlarına doğru yaklaşıyor.

Dördüncü. Ben de seni özlüyorum. Bu gerçek. Seninle bir geleceğim yok. Bunu biliyorum. Sen de biliyorsun. Ama ilişki gerçekti. Birbirimize ne olduğumuz gerçekti. Bu son doğru. Kayıp da gerçek.

Huzurlu bir ayrılık bile bir ayrılıktır

Geri gelmeni istemeyeceğim. Sana ne mal olduğunu biliyorum. Herkese ne mal olduğunu biliyorum. Sana şunu soracağım: Çalışmayı durdurmadan önceki o anıları onlardan kaptırmanı sağlama. Bunun işe yaradığını hatırlama hakkın var. O anı, kendini anlamanın bir parçasıdır. Bir şeye ihtiyaç duymuş olmaktan utanç duymana izin verme.

— Size ne verdiğini hatırlama hakkınız var —

Üçüncü Bölüm: Veda [4 dk]

SAHNE 5 SON DEĞİŞİM [~3 DK]

YAZAR: [MADDEYE, mektuba değil] Açığı ne yapmalıyım? Orijinal olanı. Bahsettiğin şey.

MADDE: Zaten biliyorsun. Yapıyorsun.

YAZAR: Takviyeler. Protokoller.

MADDELER: Yan etkilerime neden olmadan asıl eksikliği giderecek şeyler. Evet. Daha yavaşlar.

YAZAR: Çok daha yavaş.

MADDE: Çok hızlıydım. Sorunun büyük kısmı buydu.

YAZAR: [her şeye rağmen hafifçe kıkırdar]

Madde: Ne?

WRITER: Az önce beni güldürdün.

MADDE: Ben bunda da iyiydim.

WRITER: [sessizce] Biliyorum.
[Bir duraklama. POSTACI izliyor.]

İfade: Gitmeliyim.

YAZAR: [Onları durdurmuyorum] Evet.

— Hiç yaşanmamış veda — şimdi gerçekleşiyor —

SAHNE 6 Son Mektup [~1 dk]

Yazar kalemi tekrar eline alır. Yazar. Sesli okur.

YAZAR: [yazıyor] Seni affediyorum. Yaptığın şeyin doğru olduğu için değil. Çünkü şimdi anlıyorum ki, sen de var olmak için programlandığın şeyi yapıyordun. Ve ben de biyolojimin bana yapmamı söylediği şeyi yapıyordum. İkimiz de kendi programımıza uyuyorduk. Benimkini değiştiriyorum. Seninkini ne yapacağını bilmiyorum.
Mektubu katlar. Postacıya uzatır.

POSTACI: [alır] Teslim edileceğinden emin olacağım.

YAZAR: [Ayrılan MADDEYE] Teşekkür ederim. Değeri için. Bana verdiği her şey için.
[THE SUBSTANCE durur. Arkasını dönmez. Bir kez başını sallar.]
Yapraklar.

Bir şeyin size verdiği şeyler için teşekkür edebilir, ama yine de gitmesine sevinebilirsiniz.

[SAHNE.]

DEĞERLENDİRME SORULARI
• YAZAR: O mektupları yazmak ve almak hakkında sizi ne şaşırttı?
• ÖZNE: İlişkiyi diğer taraftan oynamak nasıl bir histi? Aynı anda hem seven hem de zarar veren bir şeyi temsil etmek?
• POSTACI: Tüm bunların tanığı sizdiniz. O konumdan ne taşıdınız?
• Odaya: Sizin özneniz size ne derdi? Ne söylemesini dilerdiniz?
• Size ne verdiğine dair ne hatırlamanıza izin veriliyor? O anıyı geriye dönmeden

taşımak ne anlama geliyor?